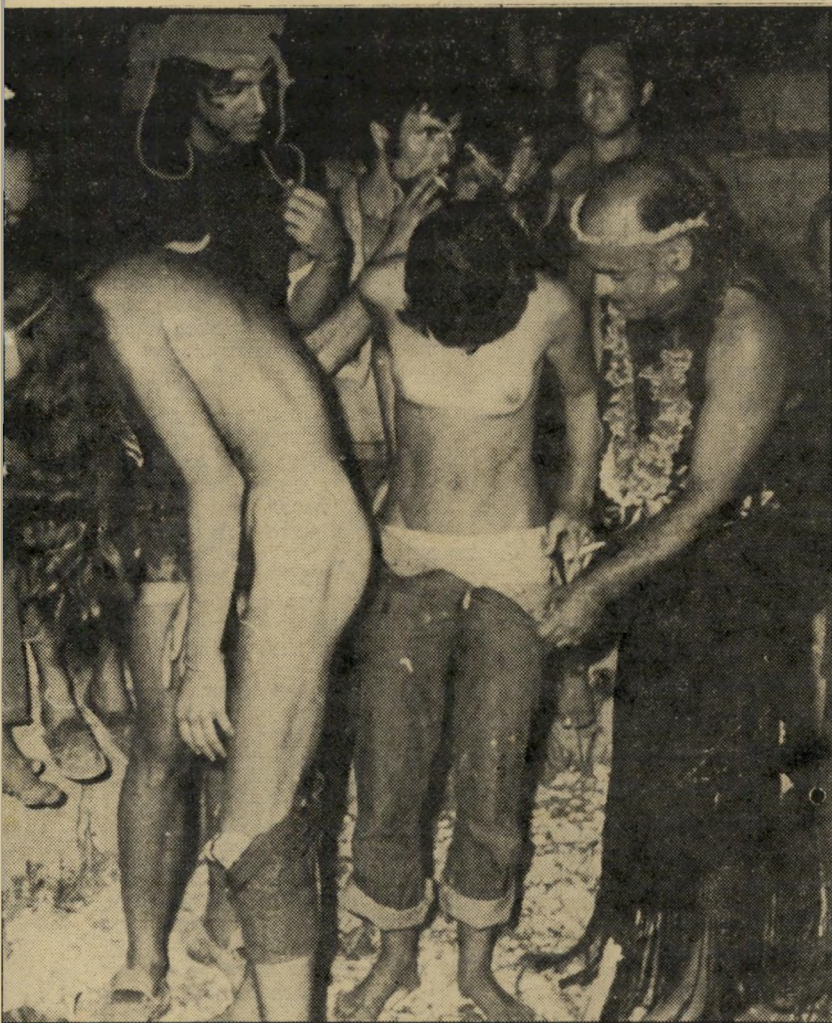

אלי אביבי קורא בפני הזוג הצעיר את ה

האדם והנוף: שליט המדינה, אלי אביבי (מימין) עוזר לאחת מאורחות לזיזיה המחניקה. אורחים ואורחות אחרים מתקלפים בכך

אל החופה

המתופף משה בראש, לאחריו אלי אביבי עם הכי טובה, אחריהם השושבינים הנושאים את החופה, עם החתן והכלה בתוך. ולאחריה — כל קהל הסקרנים והחוגגים הרב, במופע היפי.

רינו הוא שמה של עיירה אמריקאית קטנה מיעוטת תושבים, הדומה לאלפי ערים קטנות דרומיות. חוץ מבדבר אחד: ברינו, אפשר להת-

גרש יותר מהר מאשר בכל מקום אחר בארה"ב. ועובדה זו, הצליחה להפוך את רינו לאחת הערים המפורסמות ביותר באמריקה ובעולם, כאשר המושג, גירושי רינו' נחשב לנכס צאן ברזל של הסלנג האמריקאי.

רינו עצמה — על רקע חוקי הגירושין הקפדניים הקיימים ברוב המדינות והערים של ארה"ב — הפכה לעיר תירות ממדרגה ראשונה, אשר רוב תושביה חיים מן הקייטנים' המבקרים בה.

משקיעה

לדו היו מקיימים מקום כמו רינו בישראל — אין ספק שבתי המלון שלו היו מתמלאים במהירות. אבל בארץ — שלא כמו באמריקה, בה קל להתחתן וקשה להתגרש — דרוש גם מקום מסוג אחר. מקום שבו אפשר להתחתן במדינות.

ומקום זה — לידעת כל המעוניינים/ות — קיים. הוא ניקרא — אם לא נחשתם עד עכשיו — מדינת אכויב, ובשבוע ש- עבר, בשעות בין הערביים של יום חמישי — התקיימה בו החתונה הראשונה.

הזוג המאשר — רותי כ"ץ (18), ומאיר חקק (18) החליט על החתונה ערב לפני שהתקיימה.

היינו כולנו על החוף והבטנו על השקיעה, מספרת הכלה — שמיניסטית יספיה, בעלת עיניים ירוקות, ועור שחום, מרמת-גן, הלומדת לקראת הבגרות בבית"ס רון. זאת באמת היתה שקיעה מיוחדת, משהו שלא מן העולם הזה, מוסיף הי שושבין, יעקוב אנגלברג מתל-אביב.

בורגנים

הופכים להיפים

ככה, על רקע השקיעה הנהדרת שלא מן העולם הזה וכמו כן על רקע ההיכרות בת שלושת השבועות על חוף הים המשגע, בין העתיקות, ובתוכו

שושבינים עירולאים

החתן והכלה, מחייכים באושר לאחר הטקס, בחברת השושבינים הערומים.